

30 Δεκεμβρίου, 1993

[ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΚΟΥΡΡΗΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στές]

VIPA PIKA DISCO LTD ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Εφεσείοντες,

v.

HAPPY STREETS DISCO LTD.,

Εφεσβλήτων.

(Αίτηση στην Πολιτική Έφεση Αρ. 8924)

Έφεση — Αίτηση για επαναφορά έφεσης απορριφθείσας δυνάμει της Δ.35, θ.22 — Κρίθηκε ότι δεν υπήρχε οποιοσδήποτε λόγος για άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του Εφετείου υπέρ του αιτητή.

Οι εφεσείοντες ζήτησαν την επαναφορά της έφεσής τους που είχε απορριφθεί δυνάμει της Δ.35, θ.22 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας. Στην ένορκη δήλωση που συνόδευε την αίτηση προβαλλόταν ο ισχυρισμός, από τον δικηγόρο με τον οποίο συνεργαζόταν ο δικηγόρος των εφεσειόντων για την εκτέλεση εργασιών του στην Λευκωσία, ότι είχε ξεχάσει παντελώς να πληρώσει το ποσό των £10 για τα πρακτικά της έφεσης, και ότι κανείς άλλος δεν είχε ευθύνη για την παράλειψη αυτή. Οι εφεσίβλητοι έφεραν ένσταση, ισχυριζόμενοι ότι η αίτηση αποτελούσε προσπάθεια των εφεσειόντων να καθυστερήσουν περαιτέρω την υπόθεση.

Αποφασίσθηκε ότι:

Με βάση όλα τα στοιχεία ενώπιον του Δικαστηρίου δεν είχε υποδειχθεί κανένα συντρέχον περιστατικό που να αποκάλυπτε οποιαδήποτε αντικειμενική δυσκολία για την μη προώθηση της έφεσης μέσα στα χρονικά πλαίσια της Δ.35, θ.21 και 22, και γ'αυτό δεν εδικαιολογείτο η άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του Εφετείου υπέρ των αιτητών.

Η αίτηση απορρίπτεται με έξοδα.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Stylianou v. Nikola (1969) 1 C.L.R. 369

Thomas v. Gavrielides (1969) 1 C.L.R. 371.

Kyriacou v. Georghiadou (1970) 1 C.L.R. 145.

Ibrahim v. Kasab (1972) 1 C.L.R. 16.

Hadjipanayi v. Hadjipanayi (1974) 1 C.L.R. 60.

5 *Harakis v. Feghali (1979) 1 C.L.R. 293.*

Anastassiou v. Demetriou (1980) 1 C.L.R. 573.

Loizide v. Fiakou (1989) 1 C.L.R. 208.

Βούρια v. Δασκάλου (1993) 1 Α.Α.Δ. 812.

Αίτηση.

10 Αίτηση από τον εφεσεύοντα για διάταγμα του Δικαστηρίου για επαναφορά της έφεσης στο στάδιο που βρισκόταν πριν την απόρριψή της.

Γ. Πιττάτζης, για τους εφεσεύοντες.

15 *Α. Φράγκος με Κλ. Φράγκου-Πισύρη (κα)*, για τους εφεσίβλητους.

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ.: Την απόφαση του Δικαστηρίου, θα δώσει ο Δικαστής κ. Α. Κούρρης.

20 ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: Με την αίτηση αυτή οι εφεσεύοντες ζητούν διάταγμα του Δικαστηρίου για επαναφορά της πιο πάνω έφεσης στο στάδιο που βρισκόταν πριν την απόρριψή της.

Η έφεση απορρίφθηκε σύμφωνα με τις πρόνοιες του Θεσμού 22 της Διάταξης 35, των Κανόνων Πολιτικής Δικονομίας, επειδή οι εφεσεύοντες παρέλειψαν να προβούν στα διαβήματα που προνοούνται από το Θεσμό 21 της Διάταξης 35.

25 Η αίτηση βασίζεται στα γεγονότα που περιέχονται στην ένορκη δήλωση του Λ. Ιωαννίδη. Παραθέτω αυτούσιο το περιεχόμενο της ένορκης δήλωσής του:

- “1. Είμαι δικηγόρος στη Λευκωσία και συνεργάζομαι με το κ. Γιώργο Πιττάτζη - δικηγόρο στο Παραλίμνι.
2. Ο Πρωτοκολλητής με επιστολή του ημερ. 8/11/93 την οποία επήρε ο κ. Γιώργος Πιττάτζης την 16/11/93 επληροφόρησε τον κ. Γιώργο Φ. Πιττάτζη ότι απεργρίφθη η υπό άνω αρ. και τίτλον έφεση γιατί δεν επλήρωσε εμπρόθεσμα για τα πρακτικά της υπόθεσης. 5
3. Για τον κ. Γιώργο Πιττάτζη κάμνω διάφορες εργασίες στη Λευκωσία όπως είναι εμφανίσεις στο Δικαστήριο, καταχωρήσεις αγωγών και αιτήσεις στο Δικαστήριο, καταχωρώ δικόγραφα, ζητώ πρακτικά υποθέσεων, πληρώνω για πρακτικά υποθέσεων, εφέσεων κ.λ.π.. 10
4. Κατά ή περί τον Ιούνιο του 1993 ο κ. Γιώργος Φ. Πιττάτζης μου επηλεφώνησε να πληρώσω στο Πρωτοκολλητήριο του Ανωτάτου Δικαστηρίου το ποσό των £10 για τα πρακτικά της υπό άνω αρ. και τίτλον έφεσης. 15
5. Αυτές οι οδηγίες του Γιώργου Φ. Πιττάτζη μου διέφυγαν και ξέχασα παντελώς να πληρώσω τις £10 για τα πρακτικά.
6. Οι εφεσείοντες έχουν πολύ καλή υπόθεση στην υπό άνω αρ. και τίτλον έφεση. Η απόφαση εναντίον τους εκδόθηκε κατ' ερημοδικία και ποτέ δεν τους εδόθηκε η ευκαιρία να δικασθούν. 20
7. Το δικαστήριο που εδίκασε την αίτηση για ακύρωση της αγωγής δεν είχε την αρμοδιότητα να δικάσει την υπόθεση και έσφαλε στην ερμηνεία του Νόμου και στην αξιολόγηση της μαρτυρίας. 25
8. Το επίδικο θέμα είναι £15.000 περίπου, ποσόν που θα υποχρεωθούν να πληρώσουν άδικα οι εφεσείοντες αν δεν επαναφερθεί η ανωτέρω έφεση.
9. Οι εφεσείοντες και ο Γιώργος Πιττάτζης σε τίποτε δεν ευθύνονται για αυτή την καθυστέρηση. 30
10. Κανένας δεν θα επηρεασθεί δυσμενώς αν επαναφερθεί η έφεση και δοθεί η ευκαιρία στους εφεσείοντες να ακουσθούν για να δικαιωθούν στην υπόθεση.”.

5 Ο εφεσίβλητος υπέβαλε ένσταση στην επάναφορά της έφεσης, ισχυριζόμενος ότι η δικαιολογία που προβάλλεται για τη μη συμμόρφωση με τα χρονικά πλαίσια, δηλαδή το λάθος ή παραδρομή του δικηγόρου, δεν μπορεί να αποτελέσει επαρκή λόγο για να ασκήσει
 10 το Ανώτατο Δικαστήριο τη διακριτική του εξουσία υπέρ των αιτητών. Ισχυρίζεται επίσης, ότι οι αιτητές δεν έχουν δώσει ειδικούς και ισχυρούς λόγους για να ασκήσει το Ανώτατο Δικαστήριο τη διακριτική του εξουσία προς όφελός τους και ότι η διαδικασία αυτή και άλλες διαδικασίες που προηγήθηκαν, έχουν ως σκοπό να καθυστερήσουν τον ενάγοντα να εισπράξει τα χρήματα που το οφείλονται.

15 Οι πρόνοιες των Θεσμών 21 και 22 της Διάταξης 35, έχουν αποτελέσει αντικείμενο δικαστικών αποφάσεων, μεταξύ άλλων στις υποθέσεις *Stylianou v. Nikola* (1969) 1 C.L.R. 369, *Thomas v. Gavrielides* (1969) 1 C.L.R. 371, *Kyriacou v. Georghiadou* (1970) 1
 20 C.L.R. 145, *Ibrahim v. Kasab* (1972) 1 C.L.R. 16, *Hadjipanayi v. Hadjipanayi* (1974) 1 C.L.R. 60, *Harakis v. Feghali* (1979) 1 C.L.R. 293, *Demetrios Anastassiou v. Eleni Theodotou Demetriou and Another* (1980) 1 C.L.R. 573 και *Loizide v. Fiakou* (1989) 1 C.L.R. 208, όπου οι αιτήσεις για επαναφορά έχουν απορριφθεί.

20 Στην πρόσφατη υπόθεση *Ελένη Γεωργίου Βούρια v. Ευδοκίας Χριστοφόρου Δασκάλου*, (1993) 1 Α.Α.Δ. 812, το Εφετείο ασκώντας τη διακριτική του ευχέρεια, επέτρεψε την παράταση χρόνου για καταχώρηση έφεσης, όπου η παράλειψη οφειλόταν σε αμέλεια του δικηγόρου της αιτήτριας-εφεσείουσας. Τα γεγονότα στην υπόθεση
 25 εκείνη, είναι εντελώς διαφορετικά από τα γεγονότα της παρούσας υπόθεσης.

Όπως έχει νομολογιακά καθιερωθεί, η άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του Δικαστηρίου, εξαρτάται από τα ιδιαίτερα γεγονότα της υπόθεσης.

30 Έχει τονιστεί στις διάφορες αποφάσεις του Εφετείου μας, ότι οι διάδικοι πρέπει να συμμορφώνονται με τις προθεσμίες που τίθενται από τους Θεσμούς, καθότι η τήρησή τους εξυπηρετεί τα συμφέροντα της δικαιοσύνης και η διαδικασία αυτή δεν πρέπει να χρησιμοποιείται για να καθυστερήσουν τον επιτυχόντα διάδικο να εισπράξει τα
 35 χρήματα που του οφείλονται.

Στην παρούσα υπόθεση, ο εφεσείωντας επικαλείται ως λόγο μη πρόωθησης της έφεσης, την αμέλεια δικηγόρου.

Κρίνουμε ότι με βάση όλα τα ενώπιόν μας στοιχεία, δεν έχει υποδειχθεί στο Δικαστήριο κανένα συντρέχον περιστατικό που να απο-

καλύπτει οποιαδήποτε αντικειμενική δυσκολία για τη μη προώθηση της έφεσης, μέσα στα χρονικά πλαίσια που θέτουν οι Θεσμοί 21 και 22.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους, δεν δικαιολογείται η άσκηση της διακριτικής μας ευχέρειας υπέρ της έκδοσης του αιτούμενου διατάγματος και επομένως η αίτηση απορρίπτεται με έξοδα. 5

Η αίτηση απορρίπτεται με έξοδα.